

חוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות) (תיקון),

תשי"ח-1958 *

1. בסעיף 1 לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד-1954: (להלן – החוק העיקרי) –

(1) בהגדרה "קיצבה", במקום פסקה (2) תבוא פסקה זו:
"שאייר" (2) לשאיירו של חייל או של זכאי לקיצבת פרישה (להלן – קיצבת שאיר);

(2) במקום הגדרת "שירות" תבוא הגדרה זו:
"שירות" – שירות קבע וכל שירות אחר המקנה זכות לפי חוק זה;

(3) אחרי ההגדרה "שירות" יבואו הגדרות אלה:
"שירות קבע" – שירות צבאי על פי התחייבות לשירות קבע;
"ועדה רפואית" – הועדה המוסמכת לקבוע את כשרם הרפואי של בני-אדם המתקבלים לשירות קבע או המשרתים בו, וכן של זכאים לקיצבת פרישה; "נכה" – חייל שכשרו לשירות נפגע פגיעה שאינה פגיעה ארעית וכתוצאה מן הפגיעה אינו מסוגל לשירות שבן גילו ומינו מסוגל לו, אך למעט נכה כמשמעותו בחוק הנכים;
"מענק שחרורין" – מענק המשתלם עקב שחרור משירות קבע."

2. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

5. שאיר שאינו עומד ברשות עצמו
אדם שאינו עומד ברשות עצמו הוא, לענין חוק זה, מי שלא הגיע לגיל 18, או מי שהגיע לגיל 18 אך אין לו הכנסה כדי מחייתו ואינו מסוגל לכלכל עצמו.

3. בסעיף 10 לחוק העיקרי –

(1) במקום ההגדרה "היום הקובע" תבוא הגדרה זו:
"היום הקובע" – היום הראשון של שנת כספים או היום הראשון בחודש הרביעי, השביעי או העשירי של שנת כספים;
(2) בהגדרה "המשכורת הקובעת" במקום "לאותו זמן" יבוא "לפני אותו זמן".

4. במקום סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

11. כחשוב לחישוב המשכורת הקובעת של אדם פלוני בזמן פלוני יחולו כללים המשכורת הקובעת
אלה:

(1) היתה משכורתו הקובעת כוללת תוספת משפחה – תחושב התוספת לפי הרכב משפחתו באותו זמן;
(2) היה סולם המשכורות באותו זמן שונה מן הסולם שהיה בשעת פרישתו משירות קבע – תחושב משכורתו הקובעת לפי הסולם המחייב באותו זמן בתיאומים שנקבעו על ידי הממשלה.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב בטבת תשי"ח (14 בינואר 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 319 תשי"ח, עמ' 346.
1 ס"ה 163, תשי"ד, עמ' 179.

5. בסעיף 12 לחוק העיקרי, במקום פסקה (4) תבוא פסקה זו:
 "4) חייל שתקופת שירותו הרצופה בשירות קבע נפסקה, מותר, לפי הוראות הרמטכ"ל, להביא בחשבון את תקופת השירות שלפני ההפסקה בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות."
- הוספת סעיף 13 א.א. תקופת העדר שאינה מפסיקה את רציפות השירות מביאים אותה בחשבון תקופת השירות על אף האמור בסעיף 12 (3), אף אם לא הגיעה בעדה לחייל משכורת, אך שולמו בעדה, על ידי או מטעמו ולשם רכישת זכות גימלה, תשלומים לאוצר המדינה, ששיעורם חושב לפי כללים שנקבעו בתקנות על בסיס המשכורת שהיתה מגיעה לחייל אילולא נעדר."
6. אחרי סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
 13 א.א. תקופת העדר שאינה מפסיקה את רציפות השירות מביאים אותה בחשבון תקופת השירות על אף האמור בסעיף 12 (3), אף אם לא הגיעה בעדה לחייל משכורת, אך שולמו בעדה, על ידי או מטעמו ולשם רכישת זכות גימלה, תשלומים לאוצר המדינה, ששיעורם חושב לפי כללים שנקבעו בתקנות על בסיס המשכורת שהיתה מגיעה לחייל אילולא נעדר."
7. במקום סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
 14. אלה זכאים לקיצבת פרישה –
 (1) מי שיצא לקיצבה לפי הסעיפים 15 או 16;
 (2) מי שפוטר מן השירות לאחר 5 שנות שירות קבע מחמת נכות בין כמשמעותה לפי חוק זה ובין כמשמעותה לפי חוק הנכים, או מחמת מחלה;
 (3) מי שפוטר מן השירות שלא מהסיבה האמורה בפסקה (2), לאחר 10 שנות שירות קבע, כשהוא בגיל 40 או יותר;
 (4) מי שפוטר משירות קבע לאחר שלקה בו בנכות כמשמעותה בחוק הנכים, אם דרגת נכותו זו היא 35% או יותר."
- החלפת סעיף 14 זכות לקיצבת פרישה
8. במקום סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
 15. חייל רשאי לצאת לקיצבה –
 (1) לאחר 25 שנות שירות קבע;
 (2) לאחר 25 שנות שירות ובכללן לא פחות מ-10 שנות שירות קבע, אם הגיע לגיל 55;
 (3) לאחר 10 שנות שירות קבע אם הגיע לגיל 60."
- החלפת סעיף 15 יציאה לקיצבה לפי החלטת החייל
9. במקום סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
 17. (א) הזכאי לקיצבת פרישה תשולם לו כל ימי חייו קיצבה בסכום השווה לחלק השש מאות ממשכורתו הקובעת כפול במספר חדשי שירותו, ובלבד שלא יעלה על 70% ממשכורתו זו ולא יפחת מ-20% ממנה.
 (ב) אדם שועדה רפואית קבעה סמוך לפרישתו, כי הוא בעל דרגת נכות של 50% או יותר, וכן אדם שפוטר משירות קבע בגלל נכות בדרגה קטנה מזו, לא תפחת קיצבתו מ-20% ממשכורתו הקובעת בצירוף שלושה פרומיל ממנה לכל אחוז מדרגת נכותו.
 (ג) מי שנתקבל לשירות קבע כשהוא נכה, בין כמשמעותו בחוק זה ובין כמשמעותו בחוק הנכים, יראו כדרגת נכותו לענין סעיף זה את ההפרש שבין דרגת נכותו בזמן קבלתו לשירות קבע ובין דרגת נכותו בזמן פרישתו.
- החלפת סעיף 17 שיעור קיצבת הפרישה

(ד) הזכאי לקיצבת פרישה בתוקף פסקה (4) לסעיף 14, הברירה בידו לבחור באחת מאלה:

(1) קיצבה על פי סעיף קטן (א);

(2) קיצבה של 25% ממשכורתו הקובעת.

ובלבד שלגבי זכאי כאמור שדרגת נכותו היא 60% או יותר, קיצבתו

ביחד עם התגמולים המגיעים לו על פי חוק הנכים לא יפחתו מ-50% ממשכורתו הקובעת.

החלפת סעיף 18

10. במקום סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

18. חייל שפוטר מהשירות והוא זכאי לקיצבת פרישה לפי סעיף 14 (2),

מסענן נוסף לקיצבה

(3) או (4) וכן חייל שהרמטכ"ל הורה על יציאתו לקיצבה לפי סעיף

16 – ישולם לו, נוסף על הקיצבה, מענק השווה לחלק העשרים וארבע

של משכורתו השנתית כפול במספר שנות שירותו, ובלבד שהמענק לא

יעלה על משכורתו השנתית.

תיקון סעיף 19

11. בסעיף 19 לחוק העיקרי, בפסקה (1) לסעיף קטן (א), במקום "שני שלישים ממשכורתו הקובעת" יבוא "שבעים אחוז ממשכורתו הקובעת".

החלפת סעיף 21

12. במקום סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

21. (א) זכאי לקיצבת פרישה שחזר לשירות קבע –

ד"ר זכאי לקיצבת פרישה שחזר לשירות

(1) תשולם לו קיצבתו נוסף למשכורתו בהתחשב עם האמור

בסעיף 31;

(2) תקופת שירותו הקודם לא תצורף לתקופת שירותו החוזר;

(3) אם פרש משירותו החוזר בנסיבות המזכות אותו בקיצבה

בעד השירות החוזר – יהיה זכאי לקבל את שתי הקיצבות,

על אף האמור בסעיף 29.

(ב) זכאי כאמור, רשאי, תוך שנה אחת מיום חזרתו לשירות,

להצהיר בכתב, כי הוא בוחר בזכויות לפי סעיף קטן (ג) במקום הזכויות

האמורות בסעיף קטן (א).

(ג) הצהיר כאמור בסעיף קטן (ב) –

(1) תבוטל זכותו לקיצבה שהוא מקבל, אולם תקופת שירותו

הקודם תצורף לתקופת שירותו החוזר;

(2) אם פרש משירותו החוזר בנסיבות המזכות אותו

בקיצבה – תחושב משכורתו הקובעת לפי דרגתו בזמן פרישתו

הראשונה או האחרונה, הכל לפי הדרגה הגבוהה יותר.

(ד) הוראות הסעיפים הקטנים (א), (ב) ו-(ג) יחולו על זכאי

לקיצבה לרגל פרישה מכל שירות אחר מטעם המדינה שנתקבל לשירות

קבע, כאילו היה שירותו האחר שירות על פי חוק זה.

(ה) זכאי לקיצבת פרישה שקיבל לרגל פרישתו מענק כאמור

בסעיף 18, ולאחר שחזר לשירות קבע הצהיר כאמור בסעיף קטן (ב),

וכן כל זכאי לקיצבה לרגל פרישה מכל שירות אחר מטעם המדינה,

שקיבל מענק לרגל פרישתו זו ולאחר שנתקבל לשירות קבע הצהיר

כאמור בסעיף קטן (ב), יחזיר לאוצר המדינה את המענק בהתאם לכללים

שנקבעו בתקנות.

- תיקון סעיף 22 13. בסעיף 22 לחוק העיקרי –
- (1) ברישה, במקום "חייל שנפטר בזמן שירותו והוא שירת לפחות 5 שנים" יבוא "חייל שנפטר בזמן שירות קבע והוא שירת בו לפחות 5 שנים";
- (2) בפסקה (3), במקום "לכלל היתומים" יבוא "לכלל היתומים".
- תיקון סעיף 23 14. בסעיף 23 לחוק העיקרי, במקום הסעיפים הקטנים (א) ו-(ב) יבואו סעיפים קטנים אלה:
- "(א) חייל שנפטר בזמן שירות קבע ושאייריו זכאים מחמת פטירתו לתגמולים לפי חוק משפחות החיילים (בסעיף זה – תגמולים) יהיו שאיריו זכאים לקיצבה כמפורט להלן:
- (1) אלמנה כל עוד לא נישאה ויתומים כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם – לקיצבה על פי סעיף 22, אף אם הנפטר שירת בשירות קבע פחות מחמש שנים; כל עוד האלמנה או היתומים זכאים לתגמולים, תנוכה מקיצבתם מחצית התגמולים, ואם זכותם לתגמולים הומרה על פי סעיף 30 לחוק משפחות החיילים, תנוכה מקיצבתם מחצית התגמולים שהיו זכאים להם אלמלא הומרה זכותם לתגמולים כאמור; היה סך כל הקיצבאות המגיעות לשאייריו של נפטר, לפי סעיף זה, בצירוף התגמולים המגיעים להם, עולה על 90% ממשכורתו הקובעת של הנפטר – ינוכה הסכום העודף מקיצבתם;
- (2) תלויים, כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם – לקיצבה של 10 אחוזים מהמשכורת הקובעת של הנפטר לכל תלוי.
- (ב) קיצבה לשאיר לפי סעיף קטן (א) תשולם כל עוד לא חדל אותו שאיר להיות זכאי לתגמולים. המיר שאיר את זכותו לתגמולים על פי סעיף 30 לחוק משפחות החיילים, תשולם לו אותה הקיצבה משך כל הזמן שהיה בו זכאי לתגמולים אלמלא הומרה זכותו זו כאמור."
- החלפת סעיף 24 15. במקום סעיף 24 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
24. ^{מענק לרגל פטירתו של חייל} (א) חייל שנפטר בזמן שירות קבע לאחר ששירת בו פחות מ-5 שנים ושאיין שאיריו זכאים לקיצבה לפי סעיף 23, ישולם להם לרגל פטירתו מענק בשיעור שייקבע על ידי הממשלה, ובלבד שלא יעלה על משכורתו השנתית של הנפטר.
- (ב) המענק ישולם לאלמנתו וליתומיו של הנפטר, ובאין אחריו לא אלמנה ולא יתומים – לשאייריו האחרים.
- (ג) אופן חלוקת המענק בין השאירים ייקבע בתקנות."
- תיקון סעיף 25 16. בסעיף 25 לחוק העיקרי –
- (1) ברישה, במקום "קיצבה כאחוזים מקיצבתו" יבוא "קיצבה כאחוזים מהקיצבה שהיתה מגיעה לזכאי אילולא נפטר";
- (2) בפסקה (3), במקום "בתוספת 15% לכלל היתומים" יבוא "בתוספת 25% לכלל היתומים".
- החלפת סעיף 27 17. במקום סעיף 27 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
27. ^{קיצבת שאיר ששיעורה נקבע על ידי המסונג} (א) בכל אחד מהמקרים המנויים להלן ישולמו לשאייריו של נפטר במקום הקיצבאות בשיעורים שנקבעו בסעיפים 22, 23, 25 או 26 (ב), קיצבאות בשיעורים שיקבע הממונה בהתחשב עם מצבם של השאירים

ועם כל הסכם שביניהם, ובלבד שסך כל הקיצבאות שיקבע לא יעלה על השיעור הקיצוני או על סך כל הקיצבאות שהיו מגיעות לשאיריו אלמלא הוראת סעיף זה, הכל לפי הסכום הקטן יותר, ואלה המקרים:

(1) סך כל הקיצבאות המגיעות לשאיריו של נפטר עולה על השיעור הקיצוני;

(2) השיעור הקיצוני לגבי שאירים שסעיף 23 חל עליהם, בצירוף התגמולים המגיעים להם לפי אותו סעיף, עודף על 90% ממשכורתו הקובעת של הנפטר והסכום העודף גובה מקיצבתם בהתאם לסעיף 23 (א) (1);

(3) הנפטר השאיר אחריו יותר מאלמנה אחת, או יתומים מנשים אחדות, או שהיתומים אינם סמוכים על שולחן אחד.

(ב) השיעור הקיצוני לגבי שאיריו של חייל הוא 70% ממשכורתו הקובעת של החייל או ההפרש האמור בסעיף 26 (ד), ולגבי שאיריו של זכאי לקיצבת פרישה – 75% מקיצבתו זו או ההפרש האמור בסעיף 26 (ד), הכל לפי הסכום הקטן יותר.

החלפת סעיף 30

18. במקום סעיף 30 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

30. (א) בסעיף זה –
"גימלה לפי חוק זה ולפי חוקי השיקום"

"חוקי השיקום" – חוק הגכים, חוק משפחות החיילים, חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד–1954,² וכל חוק אחר ששר הבטחון יכריז עליו כעל חוק שיקום לענין חוק זה;

"גימלה לפי חוקי השיקום" – תגמולים, הענקה, מענק, וכל תשלום חוזר או חד-פעמי אחר המגיע לפי חוקי השיקום.

(ב) הזכאי לקיצבה לפי חוק זה ולתגמולים לפי חוקי השיקום, או הזכאי, עקב מאורע אחד, לגימלה לפי חוק זה ולגימלה לפי חוקי השיקום – הברירה בידו לבחור באחת מהן.

(ג) בחר בגימלה לפי חוק זה, יהיה זכאי לקבל גם 25% מהגימלה לפי חוקי השיקום ואת כל שאר הזכויות המגיעות לפיהם, אולם מי שבחר בקיצבה לפי סעיף 17 (ד) (2) או זכאי לקיצבה לפי סעיף 23, יהיה רשאי לקבל את מלוא התגמולים נוסף לקיצבה לפי סעיפים אלה ואין רואים קיצבה זו כהכנסה לענין חוקי השיקום.

תיקון סעיף 31

19. בסעיף 31 לחוק העיקרי, בסיפה של פסקה (2), במקום "עלתה המשכורת על המחצית האמורה, לא תשולם לו כל קיצבה" יבוא "עלתה אותה הכנסה על המחצית האמורה, לא תשולם כל קיצבה".

החלפת סעיף 33

20. במקום סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

33. (א) אלמנה של נפטר שאינה מקבלת קיצבת שאיר בגלל האמור בסעיף 32 או בפסקה (1) לסעיף 25 לגבי תקופת הנישואין – ישולם לה מענק קיצבה שהיתה זכאית לה אלמלא האמור בסעיפים אלה כפול שנים עשר, ואלמנה שסעיף 23 חל עליה – ישולם לה מענק קיצבה זו כפול חמישה-עשר; אולם אלמנה שסעיף 32 או 23 חל עליה ושהגיעה במות הנפטר לגיל 43, יהיה המענק כמכפלה של מחצית הקיצבה האמורה במספר החדשים שנותרו עד שתגיע לגיל 45.

"מענק לאלמנה במקום קיצבה"

² ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.

(ב) אלמנה שסעיף 31 חל עליה כמות הנפטר, ישולם לה מענק כהפרש שבין הקיצבה שהיתה מגיעה לה אלמלא הוראת סעיף 31 ובין הקיצבה המגיעה לה אותה שעה לפי אותו סעיף כפול שנים-עשר; ולא תהיה זכאית לקבל את מלוא קיצבתה או קיצבה בשיעור מוגדל, אלא כתום 15 חדשים מפטירת הנפטר, אף אם חדלה לקבל משכורת או חל שינוי בשיעורה לפני תום אותה תקופה.

(ג) לענין קביעת המענק המגיע לפי סעיף קטן (א) לאלמנה שסעיף 23 חל עליה, לא תנוכה מקיצבתה מחצית התגמול כאמור בסעיף 23 (א) (1).”

21. אחרי סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

הוספת סעיף 33א

33א. (א) חייל שנתגרש מאשתו ואגב כך נתחייב בתשלום מזונותיה על פי פסק-דין או על פי הסכם בכתב, רואים את האשה, בענין הזכויות הקשורות במותו לפי חוק זה, כאילו לא נתגרשה ממנו, ובלבד שאם תגיע לה קיצבה, לא תעלה על סכום המזונות שהאדם היה חייב בהם ערב פטירתו.

“דין אשה הזכאית למזונות

(ב) חל שינוי ניכר במשכורת הקובעת מאז נקבעה זכות הגרושה לקיצבה, רשאי הממונה לשנות את קיצבתה לטובתה לפי חישובים ונימוקים שבית משפט היה רשאי לעשות זאת לגבי מזונותיה, אילולא פטירתו של החייב.

(ג) חייל שאשתו עזבה אותו מרצונה, דינה לענין חוק זה כדין גרושה, בין שהניח ובין שלא הניח אחריו אשה אחרת, ובלבד שנתמלאו אחד מאלה:

- (1) האשה עזבה את החייל לא יאוחר משנה לפני מותו ולא חזרה אליו לפני מותו ולא הגישה תוך שנה לאחר שעזבה אותו תביעה למזונות לפני בית המשפט או בית דין מוסמך;
- (2) תביעת האשה למזונות נגמרה על ידי פסק-דין של בית משפט או של בית דין מוסמך או שהחייל והאשה באו לידי הסכם בכתב בדבר המזונות.”

22. אחרי סעיף 33א לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

הוספת סעיף 33ב

33ב. (א) חייל או שאירו הזכאים בגלל פרישת החייל לגימלה לפי חוק זה, לא יהיו זכאים בגלל אותה עילה למענק שחרורין.

“גימלה ומענק שחרורין

(ב) מי שאינו זכאי לקיצבה לפי חוק זה, בגלל בחירתו לפי סעיף 29 או 30, ומגיע לו מענק שחרורין, לא תבוא בחשבון שיעורו של המענק כל תקופת שירות שלאחר חמש שנות שירותו הראשונות.

(ג) הוראת סעיף קטן (א) תחול אף אם ויתר הזכאי על גימלתו, או אף אם הגימלה אינה משתלמת לו עקב ההוראות שבסעיפים 20, 26 (ה), 31, 32, 40 (ב), 43, 44א, 46, 49 (ב), 49 (ג), 49א.”

23. אחרי סעיף 33ב לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

הוספת סעיף 33ג

33ג. חייל שנפטר לאחר חמש שנות שירות קבע, רשאים שאיריו, אם שוכנע הממונה, כי הבחירה היא לטובתם, לבחור במענק לפי סעיף 24 במקום גימלה
במקום כל הגימלאות האחרות המגיעות להם לפי חוק זה, כאילו שירת פחות מחמש שנים.”

24. סעיף 34 לחוק העיקרי – בטל.

ביטול סעיף 34א

25. בכל מקום בפרק השלישי לחוק העיקרי שבו מדובר ב"בקשה" או ב"מבקש", קרי "תביעה" ו"תובע".

תיקון סעיף 40

26. האמור בסעיף 40 לחוק העיקרי יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא סעיף קטן זה:
" (ב) חייל שיצא לקיצבה לפי סעיף 15 (1) לפני שהגיע לגיל 50 והרמטכ"ל לא הסכים בכתב לפרישתו, תשולם לו קיצבת פרישה על אף האמור בסעיף קטן (א). מהחודש המתחיל אחרי היום שבו יגיע לגיל 50, אולם אם קבעה הועדה הרפואית, כי אין הפורש מסוגל להשתכר כדי מחייתו מחרץ לשירות – תשולם הקיצבה מהחודש המתחיל אחרי היום שבו נולדה העילה לקיצבה, ואם אי-כשרו להשתכר כאמור התחיל לאחר מכן – מהחודש המתחיל אחרי יום תחילת אי-כשרו."

הוספת סעיף 45א

27. אחרי סעיף 45 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

45א. שאיר שגרם במתכוון ושלא כדין למותו של חייל או של זכאי לקיצבה או שהיה שותף לעבירה כזאת – לא תשולם גימלה שהוא זכאי לה בגלל מותו של אדם זה."

"שאייר שגרם למות המוכח"

תיקון סעיף 47

28. בהערת שוליים של סעיף 47 לחוק העיקרי יימחקו המלים "וזקיפה שכנגד".

הוספת סעיף 49א

29. אחרי סעיף 49 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

49א. (א) הממונה רשאי להפחית, להתלות או לשלול קיצבה ששיעורה בקבע לפי דרגת נכותו של הזכאי לה, אם אותו זכאי –

"דין נכה הנוהג שלא כראוי"

- (1) גרם לנכותו על ידי התנהגות רעה חמורה מצדו;
- (2) הפר ללא סיבה מספקת הוראה של הועדה הרפואית או של רופא שהוסמך לכך על ידיה ושהיתה מכוונת להחיש את החלמתו או להפחית את דרגת נכותו;
- (3) נהג בדרך שמן המפורסמות היא שעלולה להעלות את דרגת נכותו או למנוע בעד החלמתו;
- (4) נמנע ללא סיבה מספקת מהתייצב לבדיקות של הועדה הרפואית שהוא חייב בהן לפי חוק זה או לפי תקנות שהותקנו לפיו.

(ב) הוראות סעיף זה אינן גורעות מאחריותו הפלילית של הזכאי לקיצבה.

(ג) בסעיף זה "נכה" – לרבות נכה כמשמעותו בחוק הנכים."

תיקון סעיף 51

30. במקום סעיף 51 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

51. מקום שאין משלמים קיצבה לשאייר בתוקף ההוראות שבסעיפים 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 41, 43, 44, 45א, 46, 49 (ב) או 49 (ג) – ולא מטעם אחר, רואים אותו שאיר, לענין קביעת זכותם לגימלה של בני משפחה אחרים ושיעורה, כאילו היה זכאי לקיצבה."

"הוראה לצורך קביעת זכות לגימלה של בני משפחה"

הוספת סעיף 51א

31. אחרי סעיף 51 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

51א. (א) אדם שדרגת נכותו קובעת את שיעור קיצבתו, רשאי הממונה להורות לו שייבדק בדיקה נוספת על ידי הועדה הרפואית לשם קביעת דרגת נכותו מחדש, אם עברו לפחות ששה חדשים מהיום שנקבעה דרגת נכותו לאחרונה.

"בדיקות רפואיות של נכים"

(ב) אדם כאמור רשאי לדרוש שייבדק על ידי הועדה הרפואית לשם קביעת נכותו מחדש, אם עברו לפחות 6 חדשים מהיום שנקבעה דרגת נכותו לאחרונה.

32. במקום סעיף 52 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

תחלפת סעיף 52

52. (א) אדם שפרש ממוסד מוכר ועבר, תוך זמן שנקבע בתקנות, לשירות קבע, תיחשב עבודתו באותו מוסד כשירות לענין חוק זה, ותקופת עבודתו במוסד תצורף, כולה או מקצתה, לתקופת שירותו בשירות קבע, בהתחשב עם כל תשלום או זכות שרכש לרגל פרישתו מאותו מוסד, הכל לפי כללים ותנאים שנקבעו בתקנות.

"דין עבודה
במוסד מוכר

(ב) בסעיף זה "מוסד מוכר" – מוסד או ארגון או חלק מגוף כזה, שהממשלה אישרה אותו כמוסד מוכר לענין סעיף זה, באשר תפקידיו, כולם או מקצתם, הפכו לשירות משירותי המדינה.

33. אחרי סעיף 52 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

תוספת סעיף 52

52א. מי שהיה בשירות מטעם המדינה בתפקיד שחוק זה לא חל עליו ועבר לשירות קבע – ייחשב שירותו הקודם כשירות לענין חוק זה ותקופת שירותו הקודם תצורף, כולה או מקצתה, לתקופת שירות הקבע, בהתחשב עם כל תשלום או זכות שרכש לרגל פרישתו משירותו הקודם, הכל לפי כללים ותנאים שנקבעו בתקנות.

"העברה מסוג
שירות למשנהו

34. במקום סעיף 53 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

תחלפת סעיף 53

53. (א) חייל המשרת בתפקיד שנקבע על ידי הממשלה כתפקיד מיוחד לענין חוק זה, תחושב תקופת שירותו בתפקיד זה כתקופה גדולה משהיתה למעשה ובשיעור שנקבע על ידי הממשלה.

"הנדלת תקופת
השירות בתנאים
מסויימים

(ב) הרמטכ"ל רשאי, בתנאים שהממשלה קבעה, להורות כי לצורך קביעת כל זכות של חייל פלוני לפי חוק זה תחושב תקופת שירות הקבע ששירת אותו חייל בהיותו מעל לגיל 40, כולה או מקצתה, כתקופה גדולה משהיתה למעשה ובשיעור שנקבעה הממשלה; אולם חייל שהגיע לגיל 40 בהיותו בשירות קבע, לא יורה הרמטכ"ל כאמור לגבי תקופת שירותו שלפני יום י"ב באב תשי"ז (9 באוגוסט 1957).

35. בסעיף 55 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב), יבוא סעיף קטן זה:

תיקון סעיף 55

"(ג) סעיף זה אינו גורע מאחריותו הפלילית של אדם לפי כל חיקוק אחר."

36. בסעיף 56 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 56

(1) האות (א) שברישה תימחק;

(2) בפסקה (1), במקום "סעיף 17 או 49" יבוא "סעיף 49";

(3) בפסקה (2), אחרי "היוונה של כל קיצבה" יבואו מלים אלה:

"לרבות היוון קיצבה שאינה משתלמת עדיין למי שזכאי לה מכוח סעיף 40 (ב)";

(4) אחרי פסקה (2) תבוא פסקה זו:

"(א2) הכללים והמבחנים לקביעת דרגת נכות על ידי הועדה הרפואית."

37. בסעיף 57 לחוק העיקרי, במקום "פטירתו" יבוא "פרישתו" ובמקום "נפטר" יבוא "פרש".

תיקון סעיף 57

38. (א) תקנות שירות קבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות) (תפקיד מיוחד), תשי"ז—
1957³, רואים אותן כאילו היו החלטת הממשלה על פי סעיף 53 (א) לחוק העיקרי וכאילו
הסעיף כפי שהוחלף בחוק זה היה בתקפו בשעת התקנתו.

(ב) תעודות על שירות בטחוני שניתנו לפני תחילתו של חוק זה על ידי הועדה
להכרת ותק בטחוני שמינה אותה ראש אגף כוח אדם בצבא-הגנה לישראל, רואים אותן
לענין סעיף 18א לחוק העיקרי, כאילו ניתנו על פי אותו סעיף על ידי הרשות שנקבעה
על פיו וכאילו הסעיף האמור היה בתוקף אותה שעה.

(ג) מענק לפי הסעיפים 18 ו-24 לחוק העיקרי כפי שהוחלפו בחוק זה לא ישולם למי
שקיבל מענק לפי אותם סעיפים כפי תקפם לפני תחילתו של חוק זה.

(ד) מי שזכאי לראשונה לקיצבה לפי חוק זה ושולם לו מענק שחרורין או מענק
עקב פרישתו משירות קבע לפני תחילתו של חוק זה יראו את התשלום ככספים שקיבל
מראש על חשבון המגיע לו מיום תחילתו של חוק זה, וסעיף 48 (3) לחוק העיקרי יחול
על כספים אלה, אלא שבשום חודש לא יעוכב, בלא הסכמתו של הזכאי לקיצבה, סכום
העולה על מחצית הקיצבה.

(ה) כל הזכאי לראשונה לגימלה על פי חוק זה או מי שזכויותיו לגימלה נשתנו
עקב תחילת חוק זה יהיה רשאי, על אף האמור בסעיף 43 לחוק העיקרי, להגיש תביעה
לגימלה תוך 6 חדשים מיום פרסום חוק זה ברשומות.

39. תחילתו של חוק זה היא ביום י"ב באב תשי"ז (9 באוגוסט 1957); אולם תחילתם של
הסעיפים 17 (ד), 23 ו-33 לחוק העיקרי, כפי שתוקנו או הוחלפו בחוק זה היא ביום י"ח
בתמוז תשט"ו (8 ביולי 1955).

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

³ ק"ת 691 תשי"ז עמ' 118.

